

Două etichete: implicații diferite – reacții diferite

4 martie 2004

Gili Cârstea

Lumea evanghelică nu a privit deloc bine apariția mișcării advente, cu solia despre Apocalips 14 și impactul ei asupra teologiei populare a secolului 19. Ei nu doreau vecini ciudați, agitați și cu o credință așa de tulburătoare. Ne-au lipit eticheta de “sectă,” cu tot ce implică aceasta.

Având o misiune atât de importantă, poporul nostru nu prea s-a sinchisit de acest lucru. Dar în ultimii 50 de ani, încercările de a dezlipi neplăcuta etichetă au devenit tot mai serioase, pentru ca în ultimii 10 ani să devină de-a dreptul obsedante. Am modificat credințele fundamentale; pe unele le-am trecut în planul doi, iar pe altele le-am aruncat în marea uitării. Am publicat mii de volume ca să arătăm lumii că suntem “mainstream” și ne identificăm perfect cu “creștinismul de bază.” Am educat și angajat un larg evantai de teologi liberali, care seamănă tot mai mult cu proorocii lui Ahab decât cu al treilea Ilie, ca să vadă lumea că suntem în “comunitatea de credință.” Am încurajat și stimulat instituții și comunități să renunțe la titulatura uzuală “adventist de ziua a șaptea” din denumirile oficiale. Sprijinim plantarea de comunități inter-confesionale, care au un program mai mult cultural, decât religios. Intrăm în alianțe ecumenice cu un zel care ar trebui să alarmeze pe cunoscătorii Spiritului Profetic. Dăm din coate să ajungem mai în față, în grupul celor care se “întind peste prăpastie” să dea mâna cu exercițiile spirituale. Și multe, multe altele...

O altă etichetă, la fel de neplăcută ca și prima, a fost pusă acestei bisericii tot în urmă cu un secol, dar se pare că aceasta nu a beneficiat de tot atâta atenție. Mă refer la eticheta pe care ne-a pus-o Martorul Credincios: Laodicea.

EGW spune că în 1888, solia pe care Domnul a trimis-o prin frații Waggoner și Jones era adresată bisericii Laodicea, mai ales îngerului acestei biserici. “...Și nu știi că ești ticălos, nenorocit, sărac, orb și gol. Te sfătuiesc să cumperi de la Mine...”

Până acum este clar ca lumina zilei că îngerul nu a cumpărat de unde trebuie. Este adevărat, de prima etichetă am scăpat. Nu mai suntem o sectă, în ochii lumii. Dar cum arătăm în ochii Martorului Credincios? De ce nu facem eforturi tot atât de serioase pentru a scăpa de cea de-a doua etichetă? Este mai important ce crede lumea despre noi, decât ce crede Martorul Credincios? El nu ne-a spus nicăieri și niciodată că motivul pentru care nu va bate la inima bisericii Sale este eticheta de “sectă” lipită pe ușă. Din contră, dacă există ceva care să ne plaseze

realmente în colțul infam pe care lumea îl numește “sectă,” acel lucru este neprihănirea Sa.

Dă Doamne poporului Tău alifie pentru ochi, să vadă că eticheta pusă de Tine nu a fost ridicată de pe firma noastră, și să înțeleagă potențialul ei major de a ne arunca în ultima confruntare total nepregătiți.

***